

контексті пошуку та прийняття найбільш доцільних управлінських рішень на всіх ієрархічних рівнях, є на сьогоднішній день першочерговими, тісно пов'язаними з виконанням транспортом ролі найважливішої інфраструктурної галуззі економіки, від ефективного керування якою залежить добробут та економічне зростання всієї національної економіки.

Вирішення проблем системного реформування розвитку транспортного комплексу регіону вимагає комплексного використання методів програмно-цілового й нормативно-цілового управління регіональними соціально-економічними процесами, орієнтованими на врахування інтересів різних сторін. Використання програмно-цілового підходу, що є методологічною й організаційною основою для комплексного рішення довгострокових соціально-економічних завдань розвитку господарства регіону, до рішення проблем регіональної транспортної системи дозволить урахувати інтереси держави.

Нормативно-ціловий підхід є методологічною основою для узгодження норм витрачених ресурсів і розподілу прибутку між учасниками транспортного процесу залежно від кількості і якості виконаних робіт, зформованих на основі цільових настанов функціонування транспортної системи та орієнтований, у першу чергу, на інтереси корпоративних груп.

Таким чином, для забезпечення комплексного розвитку транспортної системи необхідне інтегрування даних підходів на основі заміни цілей деякою системою нормативних обмежень - показників інтенсивності та використання ресурсів транспортної системи регіону, що дасть можливість погодити інтереси суспільства і суб'єктів перевізного процесу, удосконалювання управління розвитком регіональної транспортної системи на основі регіонального транспортного стандарту.

УДК 334.012.82:656.022.8(100)

ІНТЕГРАЦІЯ ТРАНСПОРТНИХ МЕРЕЖ УКРАЇНИ У МІЖНАРОДНУ ТРАНСПОРТНУ СИСТЕМУ

Дикань О.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Вступ України до міжнародних транспортних організацій і структур, ратифікація ряду міжнародних угод, конвенцій та інших документів з питань транспортних систем і перевезень стали першими кроками, з яких

почалася інтеграція українського транспортно-дорожнього комплексу в Європейську транспортну систему.

Міжнародна транспортна мережа України і діючі системи перевезення в умовах трансформації економіки вимагають принципових змін в експлуатаційно-технологічній діяльності, а також заміни технічних засобів і устаткування.

Головними вимогами в цих питаннях є:

- максимальне зниження собівартості перевезень;
- переоцінка критеріїв у підходах до визначення ефективності перевезень, перехід від об'ємних показників роботи транспорту до фінансово-економічних;
- забезпечення достатньої швидкості руху транспорту і доставки пасажирів та вантажів;
- забезпечення збереження вантажів під час перевезення;
- підвищення якості послуг на транспорті.

За рахунок поліпшення роботи транспорту набудуть прискореного розвитку галузі народногосподарського комплексу регіонів, територією яких проходитимуть автомагістралі. Розширяться можливості переробки продукції на місцях з доставкою її споживачу у відповідному товарному вигляді.

У зв'язку зі спеціалізацією автомобільного і залізничного видів транспорту на різних вантажоперевезеннях передбачається, що масові вантажі (паливо, руда, нафта, ліс, будівельні матеріали тощо) будуть перевозитись залізницями, а вантажі невеликого обсягу (особливо ті, що швидко псуються) - автомобілями. Таким чином, обидва види транспорту - *автомобільний і залізничний* - створюватимуть основу для міжнародної національної транспортної мережі України.

УДК 338.47:656.2

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСТІЙКОСТІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА РИНКУ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ

Жердєв М.Д., професор (УкрДАЗТ)

Транспорт є одним із головних секторів економіки України, що забезпечує її внутрішні та зовнішні транспортно - економічні зв'язки і потреби населення у перевезеннях. Крім того, він є важливою складовою частиною Європейської та світової транспортних систем. Завдяки географічному положенню України через її територію пролягають найкоротші транспортні